

OM SANN KUNNSKAP

Av Kaja Finne
kaja@kajafinne.no

INNLEDENDE FORKLARING TIL MINE KANALISERTE TEKSTER

I dyp meditasjon har jeg gjennom mange år hatt møter med en lysende kraft som har gitt meg lange tekster, ofte på flere sider. Da ser jeg betydningen av dem i bilder, samtidig som jeg hører ordene jeg skriver ned, på engelsk eller norsk. Det er kloke tekster, ofte som en personlig veiledning til meg, eller til andre. Jeg får også tekster med en mer generell informasjon. Nylig har denne kraften begynt å signere sine meldinger med Isis. Tidligere har det vært andre navn, men som oftest uten navn. Jeg får også korte setninger, som den under, og der ser jeg også betydningen i bilder. Fordi det er av betydning for flere, velger jeg å dele dette med dere nå på denne måten.

“I am The One, The Mother One, The One Mother, and The Mother of All.”

Her refereres det til en kraft, her kalt Isis. Hun sier hun er den ene, opphavet til alt som er. Derved er hun også en Gud. Hun er GUDinne i hver og en av oss. Hun har også sagt at hun er alt, og kan kalles det man vil. Dette er det nye gudsaspektet. Det viser at vi må se det guddommelige i oss selv også. Isis representerer vår tids feminine Gudsbegrep. Det gamle begrepet er maskulint og befant seg alltid langt borte. Vi måtte søke det. Nå har vi funnet det, i oss selv. Derved blir vårt gudsbegrep androgynt, noe som gjør det til et Det. På denne måten representerer Isis begge deler, både det feminine og maskuline. Det feminine og maskuline er derved integrert i henne, slik det skal være i hver og en av oss også. I tillegg sier hun at hun er mor til alt, altså skaperen av alt. Og vi vet at alt som er, er av Gud. Derved er hun også Gud. Hun er vår GUDinne, i oss selv. Hun er også den høyere delen, vårt Selv.

“Go to the dark side of the moon...”

Her vil Isis vise oss at uansett hvor mye det skinner og glitrer i det objektet vi velger å feste blikket på, så er det ikke objektet selv vi ser som skinner og glitrer. Det er lyset som får det til å glitre. Lyset som skinner på alt vi ser. Det er med andre ord

lyset selv som skaper det glitrende, det vakre, enten vi ser og fornemmer det inne i oss, eller utenfor. Lyset er skapt av en evig ild, og er den guddommelige kraften i alt som er, og essensen av alt som er og har vært. Isis viser oss dette ved å referere til månens bakside, den som alltid er i mørket. Månen kan bare lyse i gjenskinnet av solen. Slik det er med alt. Uten lys kan vi ikke se noe. Uten lys kan vi derfor heller ikke vite noe. Dette er en dyp erkjennelse som gjør at vi må se med økt respekt på alt som er, og se at det er guddommelig, skapt av Gud, og at det er det største og vakreste. Da vil vi også se oss selv med et klarere blikk. Vi vil innse at også vi er Guds skapninger, at også vi er bærere av Guds lys i oss. Denne erkjennelsen gjør oss alle til gudinner og guder, i vår egen verden. Og det oppleves deilig!

“You all crucify yourselves with your minds.”

Her refereres det til vår tendens til å neglisjere våre sanne følelser. I stedet for å lytte til dem, begynner vi en endeløs vandring rundt og rundt i hjernens mangfoldige irrganger. På denne måten går vi oss bort, låses fast i panikk. Slik korsfester vi oss selv. Vi går oss vill i vårt eget indre landskap. Dette skjer når vi lar være å respektere våre sanne følelser. Isteden begynner vi å analysere alt; ikke en, men mange, mange, ganger. Opp og ned, frem og tilbake. Selv når vi erfarer om og om igjen at vi ikke kommer noen vei på denne måten, fortsetter vi likevel å gjøre det. Mange liker å kalle denne prosessen det å være fornuftig, realistisk, til og med reflektert. Men det er slett ikke hva det er. Det er faktisk det helt motsatte. Det er ren villfarelse. Det er det tydeligste tegnet vi kan få på at vi har gått oss vill. Det viser oss bare at vi er langt borte fra den veien vi opprinnelig skulle gå. Derved kjenner vi oss fanget, fastlåst, og bundet. På denne måten har vi i virkeligheten korsfestet oss, istedenfor å frigi oss. Livet skal være en vandring i lyset, der vi høster erfaringer, og lærer av dem slik at vi kan bli stadig friere som mennesker. Erfaringene skal bidra til å stimulere våre kreative evner, slik at vi stadig finner nye løsninger og kan vandre videre i lys og glede. - Og det er aldri for sent å snu!

Dere er ressurser av så store format at dere ikke kan tenke dere så store dimensjoner. Dere er alle grenseløse, i deres opprinnelse.

Alt er et ekko av det vi allerede vet. Ingenting er virkelig nytt. Vi bare henter fram vår indre kunnskap på nytt, om og om igjen. På samme måte er livet selv en evig gjentakelse. Det er en illusjon å tro det er nytt. Hver dag er ny, men livet selv er evig.

Dette er av de største bedrag dere gjør overfor dere selv, at dere tror dere ikke vet. Derved fratar dere dere selv troen på kunnskapen dere bærer i dere. Hvert menneske er som en databank. Dere rommer alt. Med alt, mener vi alt, ikke bare litt eller noe. Men det hele er gjemt bak et slør av glemsel når dere entrer et nytt liv. Det er dette som er grunnlaget for vårt gjentatte budskap: kjenn deg selv. Ved å se deg selv, vil du også se at du besitter all verdens kunnskap, at du eier praktisk erfaring fra mange liv, gjerne med en fellesnevner som bidrar til å fremme spesifikke sider av din bevissthet.

“Visdommen dere bærer i dere er ubegrenset. Den dekker alt, rommer alt, vet alt.”

Alt for mange av dere er primært fokusert på den lille fliken av bevissthet som dere har tilgjengelig, og tror dere må hente ny kunnskap fra andre kilder hele tiden, men sannheten er at dere kan aldri hente deres egen kunnskap fra andre steder enn fra dere selv. Visdommen dere bærer i dere er ubegrenset. Den dekker alt, rommer alt, vet alt. Den er basert på hele menneskehetens samlede erfaring, og fra din individuelle erfaring gjennom et mangfold av liv på jorden. Menneskehetens visdom er en åpen kilde for dere alle, men dere er tilsynelatende lite interessert i å ta denne kilden i bruk.

Mitt barn, åpne opp for kilden i deg og i dine medmennesker, og vis dem vår sanne visdom. Dere og vi er i besittelse av en rikdom som er uten grenser. Se den, føl den og bruk den. Det er den dere begynner vandringen mot hver gang dere kommer inn i livet på nytt. Da er oppgaven å finne fram til denne kilden fra nok en ny vinkel, om og om igjen. Dere er alle evig forbundet med kilden, som er kilden til alt liv. Dere bærer så å si alt liv i dere, til enhver tid. Dette gjør

dere alle rike, verdifulle og vakre. Dere er ressurser av så store format at dere ikke kan tenke dere så store dimensjoner. Dere er alle grenseløse, i deres opprinnelse.

Det er deres begrensning i kroppen som forvirrer dere. Dere kjenner at det er noe som er mye, mye større, og føler en litenhet i forhold til dette. I stedet for å skape intensjonen om å nå fram mot det store, skaper dere heller følelsen av å være for små.

Dessverre er dette begynnelsen på deres vandring i fryktens dal, som er mørkets dal. Dere formørker deres liv ved å holde fast ved frykten i mørkets uvitenhet. Når dere vet at dere er nok, har nok og vet nok, blir dere store nok, og stolte nok over det dere er. Da kjenner dere at dere i sannhet er grenseløse.

Dere er alle fantastiske, flotte, kloke, vakre, og alt som er godt og deilig, men dere ønsker å forbli i det lille trange rommet der dere verken kan se eller høre fra deres egen kilde. Det er med dette vi mener dere må se dere selv. Dere må tenne lyset og se deres iboende kraft, som er universets kraft, livets kraft, all kraft. Og alt dette er deres. Alt dette tilhører hver og en av dere. Dette vet dere, men dere har valgt å la det bli skjult av glemselens slør, og forbli slik. Derved opplever de fleste av dere at dere er for små, og kjenner dere utrygge.

Så skjer den store misforståelsen; dere begynner å lete etter kunnskapen som skal lede dere fram til dere selv, utenfor dere selv, i stedet for å gå inn i dere selv for å finne det som er der. Dere kan aldri nyttiggjøre dere av kunnskapen dere henter utenfor dere selv, på samme måte som dere kan bruke den kunnskapen dere henter i dere selv. Den ytre kunnskapen vil alltid bli en tillært viten, mens den indre, den evige, er veien til sannheten. Den er ditt sanne selv. Den er ditt evige selv. Den er hva den er, og dette er deg, gjennom all tid.

Det er denne viten dere må søke for å finne deres sanne storhet. Ikke utenfor. Det gir bare en illusjon av den virkelige storheten. Men, veien blir til mens dere går, det er rett. Det er all deres vandring inn mot dere selv, som leder dere alle dit, før eller senere. Dette var den opprinnelige planen, veien fram til deres

sanne selv, den veien der dere høstet erfaringer som alle skulle bidra til å lede dere videre inn og opp mot den evige kilden, opp og inn i Livets strålende

”Den ytre kunnskapen vil alltid bli en tillært viten, mens den indre, den evige, er veien til sannheten. Den er ditt sanne selv. Den er ditt evige selv.”

glans. Denne glansen, dette vidunderlige lyset, denne kraften skal skinne gjennom dere alle. Det er da dere har skapt paradiset på jord.

Men min venn, noe har gått feil underveis. Dere har snudd om på begrepene og satser nå stadig mer på å skaffe dere kunnskap om alt på det ytre planet først, og så kanskje dere søker inn etter det som finnes der. Men dere har gått dere vill. Søk først i dere selv, og så gå ut med lyset og hent deres erfaringer.

Slik vi ser det i dag, så stormer dere frem i mørket, og skader dere selv. Dette ødelegger ikke bare dere selv, men også jorden, planeten dere lever på. Dere har valgt mørkets vei, istedenfor lysets vei. Dette vil si at dere vandrer stadig lenger på uvitenhetens vei, i stedet for på lystes vei der dere ser og forstår stadig mer. Der finner dere deres sanne styrke, deres sanne visdom og deres sanne glede. Følg meg, følg oss, følg deg selv og finn vår glede. Finn vårt lys og finn vår sannhet.

Lev i lyset, lev i gleden og lev i sannhet. Slutt å gjemme dere bak slør av uvitenhet og mørke. Kom fram kjære mennesker. Kom fram og lev i lyset. Frigjør dere fra mørkets illusjoner og se hvem og hva dere i sannhet er. Dere er alle bærer av lyset, av den sanne kraften, av sannhetens gleder. Dere kan leve i lys og glede og holde i hverandres hender med fryd. Dere vil se deres vakre mangfold og prise det, i stedet for å fordømme det, slik dere gjør i dag. Rikdommen finnes nettopp i mangfoldet. Det er stagnasjonen som finnes i det ensartede.

Kom mine kjære, åpne opp, kast sløret og kom inn i livets evige dans. Dans med oss i lys og glede. Kjenn din sanne frihet og se at du har alt. Fryd deg menneske over din egen frihet. Ikke la deg kue lenger av mørkets uvitenhet, når du har tilgang på lysets evige kunnskap.

Opplev din evige storhet og kjenn på tryggheten og gleden i vissheten om alt du er. Kjenn at du har tilgang på alt, i det du går inn på lysets vei. Der vet du at du får alt du skal ha i rett tid og på rett måte. Der er livet en lykke og arbeidet en glede. Der er det lett og godt.

Kom og lev og lek med oss i solen. Det er ingen grunn til å leve i skyggenes dal lenger. Tiden er moden nå. Dere skal alle våkne opp fra deres slumrende dvale i mørket, og danse videre med oss inn i lyset og gledens verden. Den vi kaller paradiset. Velkommen til Paradiset, kjære menneske.

Kom, kom...